

den mistænkte/sigtedes tilstedeværelse under videoafhøringen, taler dette for, at den pågældende ikke skal have adgang til at overvære videoafhøringen. For så vidt angår mindre børn finder flertallet ikke, at der er det samme behov for orientering af barnet om mistænkte/sigtedes tilstedeværelse. Et direkte spørgsmål fra det mindre barn herom bør dog besvares.

En fremgangsmåde, hvor den mistænkte/sigtede ikke har adgang til at overvære videoafhøringen, men har krav på efterfølgende at blive gjort bekendt med videoafhøringen, vil efter flertallets opfattelse også indebære, at det større barn forud for afhøringen skal orienteres om, at den mistænkte/sigtede senere vil blive gjort bekendt med barnets forklaring. Det er imidlertid flertallets opfattelse, at orientering af barnet om, at den mistænkte/sigtede senere vil få kendskab til barnets forklaring, ikke vil indebære den samme påvirkning af barnet som oplysning om, at den mistænkte/sigtede overværer barnets forklaring samtidig med, at den bliver afgivet. Efter flertallets opfattelse har den tidsmæssige forskydning således betydning for barnets oplevelse af situationen.

Det er endvidere flertallets opfattelse, at den mistænkte/sigtedes retssikkerhed kan tilgodeses ved, at den mistænkte/sigtede i stedet for at overvære videoafhøringen skal have krav på efterfølgende at gennemse videoafhøringen og skal kunne anmode om, at der foretages en genafhøring af barnet, samt at den pågældendes forsvarer skal overvære afhøringen.

Arbejdsgruppens flertal er dog samtidig opmærksom på, at en genafhøring af barnet også vil kunne indebære en yderligere belastning for barnet. Det er imidlertid flertallets opfattelse, at en genafhøring ikke vil indebære en lige så stor belastning for barnet, som den mistænkte/sigtedes samtidige overværelse af hovedafhøringen.

En anmodning om genafhøring vil efter flertallets opfattelse skulle imødekommes, hvis en genafhøring findes rimeligt begrundet af hensyn til den mistænkte/sigtedes varetagelse af sit forsvar. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der ønskes stillet nye relevante spørgsmål til barnet, som ikke er besvaret under den første afhøring, hvis der efter den første afhøring er fremkommet nye oplysninger, som måtte give anledning til at stille yderligere spørgsmål til barnet, eller der i øvrigt foreligger andre særlige grunde til at foretage en genafhøring af barnet. Helt ubegrundede anmodninger om genafhøring, eller anmodninger, som alene har karakter af en forhaling af sagen eller af chikane, bør derimod afslås.

Arbejdsgruppens flertal anfører dog, at det må forventes, at den første afhøring af barnet i almindelig-

hed vil være så omfattende og grundig, at der kun i sjældne tilfælde vil være grundlag for en genafhøring af barnet. Det må endvidere antages, at forsvareren forud for gennemførelsen af videoafhøringen har drøftet sagen med sin klient og derfor i de fleste tilfælde allerede på dette tidspunkt vil være i stand til at stille de fornødne spørgsmål til barnet. Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at den mistænkte/sigtede af hensyn til barnet snarest muligt skal have forevist hovedafhøringen, således at en eventuel genafhøring af barnet kan foretages så hurtigt som muligt efter den første afhøring.

Arbejdsgruppens flertal finder ikke, at risikoen for påvirkning af barnet mellem to afhøringer vil være væsentlig større end risikoen for, at barnet inden den første afhøring kan være blevet påvirket, navnlig også henset til, at det er arbejdsgruppens opfattelse, at barnets forældre ikke bør overvære videoafhøringen af barnet.

Det er i øvrigt flertallets opfattelse, at det må være op til retten i forbindelse med bedømmelsen af straffesagens beviser at vurdere, hvilken bevismæssig vægt barnets eventuelle afvigende forklaringer kan tillægges.

Desuden finder flertallet, at en ordning, hvorefter mistænkte/sigtede ikke har adgang til at overvære afhøringen, men først efterfølgende bliver gjort bekendt med det forurettede barns forklaring, vil være i overensstemmelse med princippet i retsplejelovens § 848, hvorefter tiltalte kan udelukkes fra at overvære et vidnes forklaring, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke ville kunne opnås. Ordningen vil endvidere svare til praksis i sædelighedssager, hvor den tiltalte i mange tilfælde udelukkes fra at overvære forurettedes forklaring i retten.

Endelig er det flertallets opfattelse, at de hensyn, som efter flertallets opfattelse taler for, at den mistænkte/sigtede ikke skal overvære afhøringen af det forurettede barn, også vil kunne foreligge i de tilfælde, hvor barnet ikke selv er forurettet, men hvor barnet har overværet, at en anden person, som barnet oftest kender, er blevet udsat for en mulig forbrydelse.

Der henvises i øvrigt til betænkningen s. 118-122.

3.3.3.2. Et mindretal af arbejdsgruppens medlemmer finder, at der ved afgørelsen af spørgsmålet om den mistænkte/sigtedes ret til at være til stede i et monitorrum og følge videoafhøringen af et barn, der muligt har været udsat for et seksuelt overgreb, må tages udgangspunkt i, at det – i modsætning til andre politiafhøringer – på forhånd er meningen, at videooptagelsen skal kunne anvendes som bevis under en eventuel senere domsforhandling og således træde i stedet for